

על המשמר

לקראת הפסקת האש?

24,000 גולי קפריסין שבתו שביתת-הרעב של יום אחד כמחאה על הפקודה השרירותית של השלטונות הבריטיים להחזיק אותם במעצר, בניגוד לחוק ובניגוד להחלטת מועצת הבטחון. וועד שליטי קפריסין הזוהר את מועצת הבטחון, שהפליטים יתורשו את שבותיהם הרעב, אם הפקודה הבריטית לא תבוטל. היישוב היהודי והעם היהודי כולו עומדים ליד מין גולי קפריסין ותובעים את זכות האנשים האלה - אנשים אשר לפי חוק מדינת ישראל הם אזרחי המדינה - לחשי תחרר ממעצרים הבלתי-חוקי ולשוב לארצם. התעמוד מפר שלת מדינתנו בתוקף על זכרם תם לבוא ועל זכותנו לקבל אותם?

היריעות המסתננות לעתונות בדבר המשא-ומתן על הפסקת האש מקומעות, מעורפלות ולפעמים אף סותרות זו את זו. אבל יש בהן שמעוררות דאגה, וקודמת לכול בעיית העלייה. עתה נודע ברבים תוכן ההסכם המוקדם בין הממשלה לבין הרון ברנאדוט, בין סעיפי ההסכם אחד שהוצע לפי מה שפורסם, דווקא על-ידי הממשלה: עלים בגיל הגיוס יכודרו במחנות מיוחדים כדי לאשר את הפיקוח על אי-גיוסם ועל אי-אימונם. ובכן, גזכיר קצת נשכחות. כמועצת הבטחון הציע נציג בריטניה לאסור לזמן ההפוגה את עליית האנשים בגיל הגיוס. נציג ישראל דחה את התביעה הזאת - ומועצת הבטחון קיבלה את דעתו. ההצעה הבריטית הוסרה ובמקומה באה הצעה של נציג צרפת: לא לאסור את עליית האנשים האלה, אלא לרכו אותם, עם בואם לארץ, במחנות ריכוז. נציג ישראל, בשם ממשלתו, דחה בתרופות את ההצעה הזאת באומרו: בשום פנים

לא נבלא את העולים, התחרים למולדתם לאחר שגים של מחנות-ריכוז. ואף ההצעה הצרפתית הוסרה והחלפה בהצעה לארגן פיקוח של ארם, לבל יגויסו העולים בגיל הצבא.

הייתה, שלאחר כל זה ולאחר מחאת-הנציגים-ישראל באהם מעלה ממשלתנו בעצמה את ההצעה, אשר לא נתקבלה כמועצת הבטחון?

ובענין גולי קפריסין, אחד מסעיפי ההסכם המוקדם אומר: אם הפקודה הבריטית האוסרת את יציאת הגולים האלה מקפריסין תבוטל, תהיה להם זכות-קדימה לעלייה לארץ-ישראל. מה פירושו של "אם"? זה? המוכנת הממשלה להשלים גם עם האפשרות שה-איסור לא יבוטל? המוכנה להשלים עם כך, שההכרעה בעניין זה תישאר גם להבא בידי הממשלה הבריטית? ואגב, הוזכרת ממשלתנו שלפי החוק שנתקבל כבר בישיבת מועצת העם הראשונה, ניתנה זכות אזרחות ארצישראלית לכל יהודי אשר - ברשיון או בלי רשיון - הגיע ארצה. וחוק זה חל גם על יהודים שהגיעו לארץ לפני פירסומו. גולי קפריסין הגיעו לארץ-ישראל וגורשו ממנה על-ידי הבריטים. ובכן, לפי החוק של ישראל הם אזרחי מדינתנו. המדינה איפוא, ממשלתנו לשאת את מעצרים הבלתי-חוקי של אזרחי ישראל בארץ זרה?

ובזה בלבד לא די. הנה מופיעה יריעה: גם ה"הסכם" הזה ישונה כנראה על-ידי ברנאדוט לרעתנו. הערבים תובעים ומציגים תנאים. נציגנו בלייק-סאכס הודיע, שהרי פגיעה בתופש שלנו לקבוע את מדיניות-העלייה תסכן את עצם הפסקת האש. כלום תהיה זאת אחת מההכרזות המרובות, שאין להן תרגום בשפת המעשה?

ועוד מוסרים: "נודע כי ברנאדוט דוט ישתף את הארצות הערביות בפיקוח על שבות-הנשק". והרי "ממקת" כזה, שהוא גם צד, ישמש גם בתפקיד של מרגל צבאי. האם תובטח בזה הדידות? הישותפו מפקחים מטעם מדינת ישראל בפיקוח על הגמלים ושדות-החכר פה של מדינות-ערב, על מחסנים בריטיים בארצות אלה. של גיוסים

ואימונים של צבאותיהם בתוך השטחים שלהם?

כולנו מוכנים להפסקת האש, כולנו רוצים לחדש מעשי בניין בשלום, אך תדע הממשלה: אם תראה עצמה נאלצת להשיב לאו על תנאים פוגעים, מעליבים, מסור-כנים - יעמוד היישוב כאיש אחד לימינה.

ג. ה.